

skulde give Anledning til Misforstaaelse, forekommer mig i høieste Grad at være sleet. Idet man nemlig har benyttet Ordet Collision og har gjort opmærksom paa, at det kunde føre til Collisioner, forekommer det mig, at man ikke nøiagtig har skjelnet mellem to Ting, og det er nemlig, at en Collision kan finde Sted mellem Rettigheder, og at en Collision kan finde Sted mellem Handlinger. Man har gjort opmærksom paa, hvor let det i constitutionelle Stater kunde føre til Collisioner, naar enhver af de lovgivende Magter benyttede sine Rettigheder til det Yderste; det er vistnok ganske sandt; men det er en Collision mellem Handlinger, og det troer jeg er Noget, som ikke egentlig kan komme iunder Diskussion ved en Lovs Behandling. Derimod troer jeg, at en Collision mellem Rettigheder er Noget, som aldrig bør etableres ved en Lov, og det er en saadan, der, som jeg troer, finder Sted i det sidste Punktum, som af de 6 ærede Forslagsstillere er foreslaaet at skulle udgaae. Jeg kalder det nemlig en Collision, naar det Forhold, som efter Grundloven finder Sted mellem Rigsdagen og Kongen, er blevet aldeles forandret, og, saavidt jeg skjønner, vil dette absolut blive Tilfældet, naar disse Ord blive staaende. Efter Grundloven skal nemlig et Lovforslag, hvad enten det fremkommer fra et Medlem af Rigsdagen eller forelægges af Regjeringen, først forelægges Rigsdagen, og hvis det der forkastes, da er dets Skæbne dermed afgjort; men vedtages det af Rigsdagen, da berøer det paa Kongen, hvorvidt han vil give sin Billigelse, eller hvorvidt han vil nægte den; i sidste Tilfælde vil det naturligtvis ikke blive Lov. Men her var Forholdet ordnet paa den modsatte Maade. Kongen gav nemlig ifølge denne Paragraph en Lov, og denne Lov skulde, naar den blev forelagt for Rigsdagen og ikke fandt Rigsdagens Billigelse, ikke dermed være hævet, saaledes som dog var Tilfældet med de Love, som udgives af Kongen ifølge Grundloven, inden de have været forelagte Rigsdagen, nemlig provisoriske Love. Hvis en provisorisk Lov ikke vedtages af Rigsdagen, da ophører den at være Lov; men her skulde en Lov, som er udgivet af Hans Majestæt, og som ikke finder Rigsdagens Bisald, ligesuldt kun vedblive at

være Lov, hvis Hans Majestæt ikke gif ind paa den Anskuelse, som havde gjort sig gjældende i Rigsdagen. Man vendte altsaa hele Forholdet om, og det er i den Henseende, jeg troer, at det var en høist uheldig Tilfætning, der fandtes i de Ord, der af de 6 ærede Forslagsstillere ere foreslaaede at skulle gaae ud. I saa Henseende maa jeg altsaa være enig med de ærede Forslagsstillere, at det vistnok er en betydelig Forandring i Forholdet, naar disse Ord gaae ud. Men nu havde jeg troet, at deraf vilde Folgen være, at, naar disse Ord gaae ud, da vilde det Forhold finde Sted, som er efter Grundloven, at ethvert Forslag, som af Hans Majestæts Regjering bliver forelagt for Rigsdagen og ikke finder dennes Bisald, ophører at eksistere og kan ikke blive til Lov. Men efter de Forhandlinger, som have fundet Sted her, og navnlig efter hvad der er blevet yttret af min ærede Sidemand (Kiertegård), synes der deri at være udtalt, at det ikke skulde være saa, men at den af Kongen udgivne Lov alligevel skulde vedblive at være Lov, uagtet Rigsdagen havde udtalt sin Misbilligelse deraf, og den Uoverensstemmelse, som saaledes fandt Sted, maatte ordnes ad en anden Vej, uden at det af min ærede Nabo er angivet, hvorledes saadant skulde skee. Nu forekommer det mig dog i høj Grad uhensigtsmæssigt, at man skulde sige: disse Love blive at fremlægges for Rigsdagen, uden at der optages nogen Bestemmelse om, hvad der skulde skee, naar Rigsdagen misbilligede den, naar man havde Ret i at gaae ud fra den Anskuelse, at Loven i dette Tilfælde ikke ophørte at være Lov, og der vilde derfor, synes mig, indtræde en saa betydelig Lacune i hele Lovforslaget, at man ikke vidste, hvorledes det rigtigt skulde ordnes. Den meget ærede Finanzminister har gjort opmærksom paa, at der kun staaer, at disse udgivne Love skulle fremlægges for den paafølgende Rigsdag, og det synes, at han har antaget, at der deri skulde ligge et Argument for, at de kun fremlægges til Efterretning. Det forekommer mig at ville være en meget uheldig Maade at affatte et Lovforslag paa. Jeg troer, at hvad der fra Regjeringens Side fremlægges for Rigsdagen, det er enten til Bisald eller til Misbilligelse; Alt,